

Επιστολή - Παρέμβαση του αναρχικού συντρόφου από τη Σαρδηνία **Omar Nioi** (που καταδικάστηκε στη δίκη της επιχείρησης Scripta Manent") στην εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα (Α.Σ.Ο.Ε.Ε.) στις 19 Δεκέμβρη 2022 σχετικά με τον αναρχομηδενιστή απεργό πείνας Alfredo Cospito.

Διοργάνωση:

[Αναρχικό Στέκι Ναδίρ](#)(Θεσσαλονίκη),

Μεταφραστικό εγχείρημα blessed-is-the-flame.espivblogs.net,

Σύντροφοι-Συντρόφισσες.

Την μετάφραση από τα ιταλικά έκανε η Ομάδα Αντυπληροφόρησης

Ραδιοφράγματα.(radiofragmata.nostate.net)

Πρώτα απ' όλα, ένας χαιρετισμός σε όλους/ες τους/ις συντρόφους/ισσες που ήταν παρόντες/ούσες σε αυτή την πρωτοβουλία, ένας χαιρετισμός και ένα ιδιαίτερο ευχαριστώ στους/ις συντρόφους/ισσες που την προώθησαν. Μέχρι σήμερα, η ύφανση των διεθνών σχέσεων, ανταλλαγών και συγκρίσεων, εξακολουθεί να αποτελεί, όπως και στο παρελθόν, απαραίτητο στοιχείο και πάντα ζωντανό κομμάτι του επαναστατικού αναρχισμού, ώστε να ενδυναμώνουμε τις προθέσεις μας.

Scripta Manent: Μια πολιτική δίκη ενάντια σε 20 χρόνια ιστορίας του επαναστατικού αναρχισμού

Τα γεγονότα:

Κατά την αυγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2016, 32 σύντροφοι/ισσες σε όλη την επικράτεια του ιταλικού κράτους αφυπνίζονται από την πολιτική αστυνομία (DIGOS). Το αποτέλεσμα του πρώτου μέρους της αστυνομικής επιχείρησης με την ονομασία «Scripta Manent», που διέταξε η Εισαγγελία του Τορίνο μέσω του ανακριτή της Roberto Maria Spagnola, είναι 15 ύποπτοι/ες και 7 συλλήψεις. Από την άλλη, ένας όγδοος αναρχικός, υπεύθυνος του εκδοτικού έργου του Αναρχικού Μαύρου Σταυρού (που έχει πλέον κλείσει), συλλαμβάνεται μετά από κατ' οίκον έρευνα εναντίον του, στην οποία βρέθηκαν μπαταρίες και ένα εγχειρίδιο ηλεκτρολόγου.

Εκτός από τους συντρόφους Alfredo Cospito και Nicola Gai, οι οποίοι βρίσκονται ήδη στη φυλακή από το 2012 έχοντας δικαστεί και καταδικαστεί για τον τραυματισμό του Roberto Adinolfi, (Διευθύνοντας Συμβούλου της Ansaldo Nucleare) δράση που ανελήφθη από τον "Nucleo Olga της FAI / FRI", οι σύντροφοι/ισσες Alessandro, Marco, Danilo, Valentina και Anna συλλαμβάνονται.

Για τους συντρόφους/ισσες, ενεργοποιούνται για διάφορους λόγους τα άρθρα 270 bis (περί σύνδεσης με τρομοκρατικούς σκοπούς), 280 bis (περί τρομοκρατικής ενέργειας με θανατηφόρους ή εκρηκτικούς μηχανισμούς) και 285 (περί Σφαγής), τα οποία είναι υπό αμφισβήτηση ξεκινώντας από το μακρινό 2003 και όντας όλα σχετικά με μια σειρά επιθέσεων που υπογράφηκαν συγκεκριμένα από την "Άτυπη Αναρχική Ομοσπονδία" μέσω των πυρήνων FAI/Narodnaya Volga(FAI/Λαϊκή Θέληση), την "Cooperativa Artigiana Fuoco e Affini(FAI/Συνεργασία Πυρός και Τεχνουργημάτων (Περιστασιακά Θεαματική)), την "FAI/RAT (FAI/Ανώνυμη Χαοτική Ανταρσία)" και την "Nucleo Olga FAI/FRI"(FAI/IRF Πυρήνας Όλγα).

Έτσι, γίνεται η πολλοστή έρευνα για την Άτυπη Αναρχική Ομοσπονδία, μια ακόμα προσπάθεια ψαρέματος στο σκοτάδι μόνο και μόνο για να εξασφαλίσουν έναν μισθό, ο οποίος μεταξύ της περιόδου της έρευνας και της δίκης, κάνει όσο το δυνατόνπερισσότερους υπηρέτες του Κράτους να παχαίνουν τις τσέπες τους.

Κατά τους πρώτους μήνες αυτής της επιχείρησης, στους/ις συλληφθέντες/είσες συντρόφους/ισσες έχουν επιβληθεί απαγορεύσεις συνάντησης μεταξύ τους, λογοκρισία αλληλογραφίας, πλήρης απομόνωση και αρκετές μεταφορές.

Τον Απρίλιο του 2017, με την ανακοίνωση περάτωσης των ερευνών – για όσους/ες συνελήφθησαν και βρίσκονταν υπό έρευνα τον Σεπτέμβριο του 2016 – προστίθεται, εκτός από τα εγκλήματα που είχαν αμφισβητηθεί προηγουμένως, σε 12 από τους/ις 17 αρχικούς/ές κατηγορούμενους/ες το άρθρο 414 του ποινικού κώδικα (περί υποκίνησης σε διάπραξη εγκληματικής ενέργειας με τρομοκρατικούς σκοπούς) ως δημιουργούς ή/και διακινητές του έργου του Αναρχικού Μαύρου Σταυρού, της εφημερίδας και του ιστολογίου, κάνοντας ρητή αναφορά σε ορισμένα άρθρα γνώμης και άλλα άρθρα από το Νο0 έως το Νο3. Όσον αφορά το αδίκημα της υποκίνησης σε έγκλημα, αναφέρεται, επίσης, η επιβαρυντική περίπτωση για «τέλεση της πράξης μέσω υπολογιστή και τηλεματικών εργαλείων».

Στις 2 Ιουνίου του 2017 έφτασε το δεύτερο μέρος της έρευνας για την υπόθεση Scripta Manent. Άλλοι 7 αναρχικοί ερευνηθήκαμε με βάση το 270 bis και το άρθρο 414 του ποινικού κώδικα με την υποψία της σύνταξης (και όχι μόνο) του εγχειρήματος του Αναρχικού Μαύρου Σταυρού και των ιστολογίων του RadioAzione και Anarhija.info, όπου όλες οι κατηγορίες αφορούν το 270 bis (περί ανατρεπτικής σύνδεσης με τρομοκρατικούς σκοπούς) - σε αντιδιαστολή με τους αναρχικούς συντρόφους που ερευνήθηκαν στο πρώτο μέρος της Scripta Manent σε σχέση με τη FAI - κι εκτός από το άρθρο 414 (περί υποκίνησης εγκληματικής ενέργειας πάντα με σκοπό την τρομοκρατία) για μεταφράσεις ανακοινώσεων, προετοιμασία, υποκίνηση, ηθική αυτουργία, σύλληψη και διάδοση πάντα μέσω ιστότοπων και εφημερίδων αναρχικού ιδεολογικού προπαγανδιστικού υλικού που έγκειται σε πλαίσια "αγωνιστών της εξέγερσης" και συλλογή χρημάτων για την υποστήριξη φυλακισμένων συντρόφων/ισσών.

Πέραν της περαιτέρω κατηγορίας, οι 2 από τους 7 που αναφέρονται παραπάνω κατηγορούνται και σε σχέση με το άρθρο 280 του ποινικού κώδικα για την εύρεση έντυπου υλικού, κατά τη διάρκεια των ερευνών το Σεπτέμβριο του 2016, μαζί με άλλο υλικό που δημοσιεύθηκε στον Αναρχικό Μαύρο Σταυρό και για αντίγραφο της ανάληψης ευθύνης της επίθεσης στο δικαστήριο της Civitavecchia τον Ιανουάριο του 2016, υπογεγραμμένο από την F.A.I / F.R.I. /Fireworks committee for an extraordinary year("F.A.I / F.R.I. /Πυροτεχνική επιτροπή για μια αξιοσημείωτη χρονιά").

Λίγες ημέρες αργότερα, στην προκαταρκτική ακρόαση της 5ης Ιουνίου 2017, τα δύο μέρη της έρευνας ενώθηκαν, στέλνοντας τους/ις πάντες/πάσες σε δίκη, χωρίς να αλλάξει καμία από τις διάφορες κατηγορίες. Πρακτικά, μετά από ένα χρόνο ελέγχου, λογοκρισίας (μέσω συστηματικών αποκλεισμών και κατασχέσεων της αλληλογραφίας των συλληφθέντων/εισών συντρόφων/ισσών, η οποία εισήλθε απευθείας στους φακέλους του Εισαγγελέα και προστέθηκε στα έγγραφα κατά την προκαταρκτική ακρόαση) και παρακολούθησης του κόσμου της αλληλεγγύης, ο Εισαγγελέας και η αστυνομία κατάφεραν να εντάξουν στην έρευνα ακόμη και εκείνους/ες που συνέχισαν να διατηρούν επαφή με τους/ις κρατούμενους/ες και συνέχισαν τη συντακτική δραστηριότητα.

Η δίκη σε πρώτο βαθμό:

Κατά τη διάρκεια του Ιουλίου του 2017 πραγματοποιήθηκε η προκαταρκτική ακρόαση. Η δίκη για όλους/ες ξεκίνησε στις 16 Νοεμβρίου 2017 στην ειδική δικαστική αίθουσα της φυλακής του Τορίνο.

Μετά από περισσότερο από ένα χρόνο ατελείωτων ακροάσεων, στις οποίες η εισαγγελία πήγε να ψαρέψει ακόμη και από παλιές αντι-αναρχικές έρευνες (μεταξύ της δεκαετίας του 90' και τις αρχές του 2000) ανακαλώντας τα τελευταία τριάντα χρόνια επαναστατικού αναρχισμού στην Ιταλία, με το ιστορικό των επιθέσεων που υπέγραψε η

FAI, τη διαδοχή μαρτύρων κατηγορίας, με τεχνικούς εμπειρογνώμονες της εισαγγελίας και της υπεράσπισης, το Μάρτιο του 2019 έφθασαν οι αποφάσεις καταδίκης από τον Εισαγγελέα και τον Απρίλιο του ίδιου έτους οι καταδίκες σε πρώτο βαθμό.

Ο Alfredo καταδικάστηκε σε 20 χρόνια, κρίθηκε υπεύθυνος για την κατοχή και τη μεταφορά εκρηκτικών υλών σε σχέση με τη βόμβα στο Parco Ducale στο RIS της Πάρμας το 2005 (αθώωθηκε για την κατηγορία της επίθεσης, λόγω «αδύνατου εγκλήματος» επειδή ο διακόπτης της βόμβας ήταν απενεργοποιημένος), του ταχυδρομικού πακέτου βομβών που στάλθηκε στον τότε δήμαρχο της Μπολόνια Cofferati το 2005 (καταδικάστηκε για την επίθεση συν την κατοχή και τη μεταφορά εκρηκτικών υλών), των επιθέσεων με πολλαπλούς εκρηκτικούς μηχανισμούς στη σχολή των Carabinieri στο Fossano το 2006 και στην περιοχή Crocetta στο Τορίνο το 2007 (έγκλημα που επισύρει την κατηγορία της σφαγής και επιδεινώθηκε από το γεγονός ότι ο στόχος ήταν η αστυνομία· η επιβαρυντική κατάσταση των πολιτικών κινήτρων έχει μειωθεί), της αποστολής δεμάτων-βομβών στον τότε δήμαρχο του Τορίνο, Chiamparino, στον διευθυντή της εφημερίδας Torino Cronaca, Giuseppe Fossati, και στην εταιρεία COEMA Edilità το 2006. Αναφέρεται, επίσης, ως υποστηρικτής της FAI, αναγνωρισμένης ως ανατρεπτικής οργάνωσης με σκοπό την τρομοκρατία. Η επιβαρυντική κατάσταση του διεθνισμού έχει μειωθεί.

Η Anna καταδικάστηκε σε 17 χρόνια για τις βόμβες σε Crocetta και Fossano και για την ταχυδρομική βόμβα του 2006, καθώς και για ανατρεπτική σύνδεση με σκοπό την τρομοκρατία, όπως η υποστήριξη της FAI.

Ο Nicola καταδικάστηκε σε 9 χρόνια για ανατρεπτική σχέση με σκοπό την τρομοκρατία.

Ο Marco και ο Sandro καταδικάστηκαν σε 5 χρόνια για συμμετοχή σε ανατρεπτική οργάνωση με σκοπό την τρομοκρατία.

Όλοι/ες οι άλλοι/ες κατηγορούμενοι/ες αθώωθηκαν. Όλοι/ες οι καταδικασθέντες/είσες παραμένουν στη φυλακή, ενώ ο Danilo αποφυλακίζεται και η Valentina είναι σε κατ' οίκον περιορισμό.

Διαδικασία ένστασης:

Η πρώτη ακρόαση της έφεσης της δίκης Scripta Manent είχε οριστεί για την 1η Ιουλίου 2020 στο καταφύγιο της φυλακής του Τορίνο.

Οι κρατούμενοι/ες κατηγορούμενοι/ες θα βρίσκονταν εκεί μέσω τηλεδιάσκεψης, όπως και σε όλες τις τελευταίες ακροάσεις πρώτου βαθμού. Στην πραγματικότητα, κατά την περίοδο των προκαταρκτικών ακροάσεων δεν υπήρχε ακόμη νομοθεσία που να επιβάλλει την σύνδεση μέσω τηλεδιάσκεψης. Στην συνέχεια, κατά την αρχή των ακροάσεων πρώτου βαθμού, πέρασε ο νόμος, αλλά έδωσε ένα χρόνο περιθώριο στις φυλακές και στα δικαστήρια για να προσαρμοστούν, επιβάλλοντας εκείνη τη χρονιά προσαρμογή της τηλεδιάσκεψης μόνο στους/ις κατηγορούμενους/ες που κατηγορούνται ότι βρίσκονται στην κορυφή των «οργανώσεων». Μετά την περίοδο του ενός έτους, η σύνδεση μέσω τηλεδιάσκεψης εφαρμόστηκε σε όλους/ες, όπως είχε προβλεφθεί.

Το μεγαλύτερο μέρος της ακροαματικής διαδικασίας μονοπωλήθηκε από την συζήτηση επί των διαφόρων ενστάσεων που παρουσίασαν οι συνήγοροι υπεράσπισης επί της έφεσης για τους/ις συντρόφους/ισσες που αθώωθηκαν σε πρώτο βαθμό, την οποία παρουσίασε ο P.M. Sparagna. Ειδικότερα, ήταν προφανές ότι ο ίδιος δεν είχε τηρήσει τις προθεσμίες για την υποβολή της προσφυγής του, αλλά διαπιστώθηκε ο εκ νέου υπολογισμός από τους δικαστές αργά το απόγευμα που η προσφυγή ήταν ακόμα έγκυρη... η διαδικασία συνεχίστηκε επομένως και για τους/ις κατηγορούμενους/ες που αθώωθηκαν πρωτοδικώς.

Κατά τις επόμενες ακροάσεις, ζήτησε την καταδίκη για όλους/ες, αρνούμενος την αναγνώριση του "ne bis in idem" (δηλαδή το ότι έχουν ήδη δικαστεί για τα ίδια εγκλήματα)- απαίτησε, επίσης, τη μη αναγνώριση γενικών ελαφρυντικών για όλους/ες και, συγκεκριμένα, την συνέχιση του αδικήματος όσον αφορά τη ζημιά στον Adinolfi. Απαίτησε, ακόμη, την αναγνώριση του εγκλήματος περί σφαγής για την επίθεση στο RIS στην Πάρμα.

Στις 24 Νοεμβρίου 2020 εκδόθηκε η απόφαση του εφετείου.

- Anna: 16 έτη και 6 μήνες (πρωτοβάθμιο: 17 έτη)
- Alfredo: 20 έτη (όπως και στο πρωτοβάθμιο)
- Nicola: 1 έτος και 1 μήνας (πρωτοβάθμιο: 9 έτη), σε συνέχεια της ποινής του με δικαίωμα αναίρεσης σε 8 χρόνια, 8 μήνες και 20 ημέρες για την επίθεση κατά του Adinolfi.
- Alessandro: αθώωθηκε από όλες τις κατηγορίες (πρωτοβάθμιο: 5 χρόνια).
- Marco: απαλλάχθηκε από την κατηγορία της «ανατρεπτικής σχέσης με σκοπό την τρομοκρατία και ανατροπή της δημοκρατικής τάξης» (πρωτοβάθμιο: 5 έτη), αλλά καταδικάστηκε σε 1 έτος και 9 μήνες για «υποκίνηση σε εγκληματική ενέργεια» σε σχέση με τον «Αναρχικό Μαύρο Σταυρό».

Η καταδίκη για «ανατρεπτική σχέση με σκοπό την τρομοκρατία και την ανατροπή της δημοκρατικής τάξης» επιβεβαιώθηκε μόνο για την Anna, τον Alfredo και το Nicola.

Οι σύντροφοι Nicola, Alessandro και Marco αποφυλακίστηκαν.

Επιπρόσθετα με το δικαστήριο σε πρώτο βαθμό, εκδόθηκαν εννέα άλλες ποινές, που αφορούσαν επίσης όσους συντρόφους κατηγορήθηκαν για «υποκίνηση σε εγκληματικές ενέργειες». Καταδίκες που αφορούν, για διάφορους λόγους, την έκδοση του "Αναρχικού Μαύρου Σταυρού", του περιοδικού και της ιστοσελίδας και τη διαχείριση ορισμένων άλλων ιστοτόπων, για τους οποίους είχαν κατηγορηθεί στην αρχική διαδικασία. Οι ποινές, αυτές, κυμαίνονται μεταξύ 2 ετών και 6 μηνών για τον Gioachino Somma έως 1 έτους και 9 μηνών για την/ους Erika, Omar, Alessandro και Lello.

Εκτός από τον Alessandro, εννέα άλλοι/ες αναρχικοί/ές σύντροφοι/ισσες απαλλάχθηκαν από όλες τις κατηγορίες, συμπεριλαμβανομένου του Danilo που βρισκόταν στη φυλακή από τις 6 Σεπτεμβρίου του 2016 και αποφυλακίστηκε με αθώωση στο πρωτοβάθμιο στις 24 Απριλίου 2019 και της Βαλεντίνας που βρισκόταν στη φυλακή και στη συνέχεια σε κατ' οίκον περιορισμό την ίδια περίοδο, η οποία επίσης αποφυλακίστηκε με αθώωση στο πρωτοβάθμιο. Οι άλλοι/ες σύντροφοι/ισσες που κατηγορήθηκαν αφέθηκαν ελεύθεροι/ες.

Το Ανώτατο Δικαστήριο:

Τον περασμένο Ιούλιο το Ανώτατο Δικαστήριο αναδιαμόρφωσε την κατηγορία της εκρηκτικής επίθεσης εναντίον της σχολής των Καραμπινιέρων στο Fossano (Cuneo), η οποία πραγματοποιήθηκε στις 2 Ιουνίου του 2006 και ανελήφθη από την "FAI/Ανώνυμη Χαοτική Ανταρσία", σε κατηγορία περί «πολιτικής σφαγής» (άρθρο 285 του ποινικού κώδικα), παραπέμποντας στο ελεγκτικό δικαστήριο του Τορίνο τον σύντροφο Alfredo Cospito και την συντρόφισσα Anna Beniamino για τον επανυπολογισμό της ποινής με κίνδυνο ισόβιας κάθειρξης. Η ισόβια κάθειρξη είναι η βασική ποινή που επιβάλλει ο ποινικός κώδικας όσον αφορά τις προβλέψεις περί πολιτικής σφαγής στην Ιταλία. Μετά την επανεκδίκαση του εγκλήματος, το Ανώτατο Δικαστήριο ανέβαλε το Εφετείο ακριβώς για να επανακαθορίσει τις ποινές. Η ακροαματική διαδικασία που θα κρίνει το μέγεθος της καταδίκης έχει οριστεί στο Τορίνο για τις 5 Δεκεμβρίου του 2022.

Στις 5 Δεκεμβρίου, που μόλις πέρασε, πραγματοποιήθηκε η ακροαματική διαδικασία της έφεσης της δίκης Scripta Manent εναντίον του Alfredo Cospito και της Anna Beniamino. Ο

γενικός εισαγγελέας ζήτησε 27 χρόνια και ένα μήνα για την Anna και ισόβια κάθειρξη με 12 μήνες ημερήσιας απομόνωσης για τον Alfredo, ξεπερνώντας ακόμη και τα προηγούμενα αιτήματα του P.M. Spagnola, τα οποία σήμαιναν για τον Alfredo 30 χρόνια.

Το Εφετείο του Τορίνο παρέλειψε να εκδώσει την καταδικαστική απόφαση και επόμενος στόχος είναι το Συνταγματικό Δικαστήριο: Οι δικαστές του Τορίνο ρωτούν αν είναι νόμιμο να υποχρεωθούν να μην αναγνωρίζουν ελαφρυντικά στον Alfredo Cospito λόγω του ποινικού του μητρώου. Αυτό είναι που στην πραγματικότητα, θα υποχρέωνε να καταδικάσουν τον Alfredo σε ισόβια κάθειρξη, ακόμη και για μια πράξη που δεν προκάλεσε ούτε θανάτους ούτε τραυματισμούς.

Στις 19 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε νέα ακρόαση στο Τορίνο, μια επίσημη ακρόαση με στόχο να γίνει επεξεργασία της ερώτησης που είχε υποβληθεί προς διαβούλευση. Ο Alfredo και η Anna παρενέβησαν με αυθόρμητες δηλώσεις που μέχρι σήμερα θα είστε σε θέση να διαβάσετε, καθώς μεταφράζονται και διαδίδονται διεθνώς. Ο Alfredo επανέλαβε ότι θα συνεχίσει την απεργία πείνας που ξεκίνησε στις 20 Οκτωβρίου 2022 μέχρι την τελευταία του πνοή ενάντια στο 41 bis και την ισόβια κάθειρξη και η Anna επεσήμανε ότι όποιος/α έχει τουλάχιστον κριτική σκέψη θα είναι σε θέση να εντοπίσει τους υποκινητές και τους εκτελεστές της εξόντωσης του Alfredo. Οι παρευρισκόμενοι/ες στην αίθουσα του δικαστηρίου υποδέχτηκαν τον/ην κατηγορούμενο/η σύντροφο/ισσα με συνθήματα και φωνές.

Τελειώνοντας με αυτό τη σύντομη περίληψη και ανάλυση σχετικά με το ποια ήταν η διαδικασία της υπόθεσης Scripta Manent, θα προσπαθήσω να αναφερθώ στην ουσία της διάταξης του καθεστώτος 41 bis στον συντρόφό μας Alfredo, στην απεργία πείνας του και στη διεθνή κινητοποίηση σε αντιστοιχία με όποιο προηγούμενο έχει δημιουργηθεί. Αναφέρω μια πρόσφατη συμβολή μου στη συζήτηση, με τις απαραίτητες αλλαγές για την περίπτωση. Αν και θα υπάρξουν περισσότερες διευκρινίσεις σχετικά με αυτό από τους συντρόφους της αναρχικής εφημερίδας Vetrìolo, σε σχέση με το τι σήμανε η "Επιχείρηση Sibilla" για τους ίδιους και ιδίως για τον Alfredo.

Η σημασία της επαναστατικής αλληλεγγύης.

Με τον αναρχικό Alfredo Cospito, την πορεία του και τις θέσεις του.

"Θέλουμε ένα παρόν που ν' αξίζει να βιώνεται, κι όχι απλώς να θυσιάζεται στη μεσσιανική προσδοκία ενός μελλοντικού επίγειου παραδείσου. Γι' αυτό βαλθήκαμε να μιλάμε στην πράξη για μιαν αναρχία που πραγματώνεται τώρα, όχι αύριο. Το "όλα με τη μία" είναι ένα στοίχημα, ένα παιχνίδι στο οποίο έχουμε ριχτεί, όπου το διακύβευμα είναι η δική μας η ζωή, η ζωή ολωνών, ο δικός μας ο θάνατος, ο θάνατος ολωνών»...

- Pierleone Mario Porcu

Εκείνο το πρωινό της 7ης Μαΐου του 2012 στη Γένοβα, οπότε συμπληρώθηκε ο γεμιστήρας ενός παλιού πιστολιού Tokarev, το οποίο στη συνέχεια αφού σφίχτηκε σε μια γροθιά, πυροβόλησε στα πόδια του Διευθύνοντος Συμβούλου της Ansaldo Nucleare, Roberto Adinolfi, δεν υπήρχαν μόνο δύο αναρχικοί της δράσης, ο Nicola Gai και ο Alfredo Cospito, αλλά υπήρχε το πιο ζωντανό και πραγματικό κομμάτι του επαναστατικού αναρχισμού που μετουσιώνεται σε δράση. Ο «Πυρήνας Όλγα» μέσω της Άτυπης Αναρχικής Ομοσπονδίας, εκείνη την ημέρα έκοψε τις γέφυρες με το παρόν και, στην συνέχεια, με την ακινησία του πραγματικού, όπου ο αναρχισμός και η υποχώρησή του τείνει προς όλο και πιο καθοδικούς τόνους. Μετά τη Φουκουσίμα εμφανίζεται η επιστροφή του πυρηνικού φαντάσματος στην

Ευρώπη, όπως η πίσω όψη της τραγωδίας που βασανίζει τον πλανήτη, τη φύση, τον άνθρωπο, των ίδιων τραγωδιών που πυροδοτούν έντονα συναισθήματα στις καρδιές μας. Δεν υπάρχουν αφαιρέσεις, δεν υπάρχουν έννοιες: αλλά υπάρχουν άνδρες που συνεχίζουν αμείλικτα την τρελή και αυτοκαταστροφική πορεία τους, υπάρχουν δομές που καθιστούν δυνατή την πρόοδο του θανάτου, υπάρχουν σκλάβοι που προστατεύουν ο ένας τον άλλον με όπλα. Και αυτοί οι άνδρες, αυτές οι δομές, έχουν όνομα και διεύθυνση.

Μετά από αυτή την ενέργεια, ο Nicola και ο Alfredo συνελήφθησαν, δικάστηκαν και ανέλαβαν την ευθύνη της πράξης τους με υπερηφάνια στη δικαστική αίθουσα.

Επισημαίνοντας πως η καταστροφική άμεση δράση και η ένοπλη υπόθεση ήταν ακόμα γεγονότα τόσο αληθινά όσο απαραίτητη ήταν κι η υπεράσπισή τους από τους/ις αναρχικούς/ές.

Μετά από δέκα χρόνια φυλάκισης, στις 5 Μαΐου του 2022, ο Alfredo έλαβε ειδοποίηση για τη μεταφορά του από το καθεστώς "Υψίστης Ασφαλείας 2" στο "41 bis".

Στις 6 Ιουλίου του 2022, το Ελεγκτικό Δικαστήριο επαπροσδιόρισε την εκρηκτική επίθεση εναντίον της σχολής των Καραμπινιέρων στο Fossano τον Ιούνιο του 2006, της οποίας η ευθύνη ανελήφθη από τον πυρήνα FAI/Ανώδυμη Χαοτική Ανταρσία, για την οποία κατηγορήθηκαν η συντρόφισσα Anna Beniamino και ο σύντροφος Alfredo Cospito, σε «Πολιτική Σφαγή», αναφερόμενοι σε έναν επανυπολογισμό της ποινής που θα μπορούσε να προβλέπει και ισόβια κάθειρξη.

Σήμερα, για άλλη μια φορά, ο Alfredo βρίσκεται να δίνει τόσα πολλά στον αναρχισμό και σε όλους/ες μας, τοποθετώντας την αξιοπρέπεια και τις αδιάλλακτες θέσεις του ακόμα και πριν από τη φυσική του κατάσταση με μια απεργία πείνας από τις 20 Οκτωβρίου του 2022 κατά του καθεστώτος 41 bis και την ισόβια κάθειρξη χωρίς δυνατότητα αναστολής, την οποία θα συνεχίσει μέχρι το πικρό τέλος, χρησιμοποιώντας το σώμα του ως οδόφραγμα, έτσι ώστε να μην περάσει η χρήση του καθεστώτος 41 bis εναντίον των αναρχικών. Απεργία πείνας, στην οποία έχουν ενταχθεί με την πάροδο του χρόνου οι αναρχικοί Juan Sorroche, Ivan Alocco και η αναρχική Anna Beniamino (οι/η οποίοι/α αυτή την στιγμή έχουν σταματήσει).

Η παρούσα κατάσταση δίνει χώρο σε διάφορους προβληματισμούς, έντονα συναισθήματα και πολλές ποικίλλες πρωτοβουλίες αυτούς τους δύο μήνες, πρωτοβουλίες πάντα σε αυτά τα πολύ σημαντικά πλαίσια, έγκυρες και θεμελιώδους σημασίας για να έχει αυτή η μάχη τη μεγαλύτερη δυνατή απήχηση, αλλά ο αγώνας του Alfredo αυτή τη στιγμή γίνεται, επίσης, εργαλείο κριτικής στο καθεστώς 41 bis και την κοινωνία των φυλακών γενικότερα. Αυτή την στιγμή πρέπει να επικρατήσουν, κατά τη γνώμη μου, ως επαναστατικά αναρχικά στοιχεία (διεθνώς), η ψυχραιμία, η διαύγεια και η σταθερότητα που απαιτεί η κατάσταση.

Κατανοήστε τι πρέπει να κάνετε και πώς να το κάνουμε, ποια επιχειρήματα να υποστηρίξουμε, αλλά πάνω απ' όλα την συγκεκριμένη στιγμή, κι όπως απαιτεί μια επ' αόριστον απεργία πείνας, να συνεχίσουμε να κάνουμε αυτό που έχουμε να κάνουμε, αυτό που έγινε μέχρι χθες και την ευκαιρία να το κάνουμε και αύριο. Μια σκέψη σε αρμονία με όσα έχουν γραφτεί παραπάνω είναι σίγουρα η ανάγκη να βγούμε από το πλέγμα ενός περιορισμένου συγκεκριμένου αγώνα κατά των φυλακών, να βγούμε από το αδιέξοδο μιας γενικευμένης κινητοποίησης που ευαισθητοποιημένα κοιτάζει μόνο το καθεστώς 41 bis, γνωρίζοντας πώς να διαβάσει τη φάση και να κατανοήσει μέσα στο χρόνο το πραγματικό αντικείμενο της διαμάχης ξεκινώντας από την οικοδόμηση μιας διεθνιστικής, ειδικής, ατομικιστικής αλληλεγγύης στην κινητοποίηση για την αποτροπή της δολοφονίας του συντρόφου μας Alfredo Cospito σε έναν τάφο από σίδερο και σκυρόδεμα, σε συνθήκες

μοναξιάς.

Μια επαναστατική αλληλεγγύη που ξεκινά πάνω απ' όλα από την ανοιχτή διεκδίκηση πως δεν είναι μόνο οι γενικές πρακτικές, οι οποίες τελικά προσλαμβάνουν αποκλειστικά τον χαρακτήρα εκείνων που τις ασκούν, αλλά είναι η ιστορία, οι ιδέες, οι θέσεις, οι συγκεκριμένες ενέργειες που αμφισβητήθηκαν από τον σύντροφό μας και οι συνακόλουθοι λόγοι που τις συνόδευσαν. Και πρέπει αυτό να το φωνάξουμε, πρέπει να είναι αυτή η πρακτική που ισχύει και για άλλες διαδικασίες άμεσων καταστροφικών ενεργειών, επειδή είναι ένα από τα θεμελιώδη βήματα που αποσκοπούν στην άρση της απομόνωσης γύρω από τους/ις συλληφθέντες/είσες, αποδεικνύοντας στην εξουσία ότι αυτές οι ενέργειες ανήκουν σε όλους/ες τους/ις αναρχικούς/ές.

Γιατί αν είμαστε στο πλευρό του Alfredo, δεν είναι μόνο επειδή η τωρινή του κατάσταση βασανίζει τις καρδιές μας, αλλά γιατί ξέρουμε κυρίως πως είναι ένας σύντροφος που έχει αφιερώσει τη ζωή του στην αναρχική ιδέα, που είναι και δική μας. Και είναι προφανές ότι αν δεν είμαστε σε θέση να αμυνθούμε εμείς, ο μηδενιστικός επαναστατικός αναρχισμός και ο λόγος του, κανείς άλλος δεν θα μπορέσει να το κάνει ποτέ.

Σε αυτό το σημείο, οποιοσδήποτε λόγος, περισσότερο ή λιγότερο αποδεκτός, είναι πιθανό να εγκλωβιστεί σε αυτή τη συνθήκη, να προορίζεται αποκλειστικά για το επίπεδο της ανθρώπινης αλληλεγγύης, αραιωμένο σε έναν αγώνα αμβλύ και γενικότερα κατά της φυλακής. Στο παρελθόν, έχουμε ασχοληθεί με το ζήτημα 41 bis αρκετές φορές, βάζοντας μπροστά το πρόσωπό μας, ακόμα και όταν δεν είχαμε έναν αναρχικό σύντροφο σε αυτό το καθεστώς, ενώ με τις εν συνεχεία ξαφνικές αλλαγές θα συνεχίσουμε να το αντιμετωπίζουμε και στο μέλλον πιο άμεσα, έχοντας τη δυνατότητα να επεξεργαστούμε έναν ευρύτερο συλλογισμό, σαν προοπτική, σχετικά με το πώς ένα τέτοιο καθεστώς κράτησης μπορεί να εφαρμοστεί σε άλλες μπάντες και σε όλο και πιο εκτεταμένες κοινωνικές συγκρούσεις.

Αλλά αυτό που έχει σημασία στο σήμερα, σε αυτόν τον αγώνα ενάντια στο χρόνο, είναι να βγάλουμε τον Alfredo από αυτό το καθεστώς, να επιτύχει άμεσο αποχαρακτηρισμό χωρίς άλλους όρους.

Ο Alfredo όλα αυτά τα χρόνια δεν υπήρξε ποτέ θύμα και αν σήμερα υποβάλλεται σε αυτό καθεστώς είναι αποκλειστικά εξαιτίας της βούλησης της εξουσίας να τον συντρίψει αφαιρώντας τις σχέσεις με αυτό που ο ίδιος πρώτος πάντα όριζε ως την κοινότητά του. Εξάλλου, δεν μπορεί διόλου να αποκλειστεί η περίπτωση το κράτος να προσπαθεί να δοκιμάσει το έδαφος του «αναρχικού κινήματος», πιθανώς για να μπορέσει να διαθέσει αυτό το όργανο εξόντωσης εναντίον μας στο μέλλον περισσότερο για αυτό που είμαστε, παρά για αυτό που κάνουμε. Μπορούμε ακόμη και να υποθέσουμε ότι αυτό το καθεστώς θα μπορούσε να αντικαταστήσει οριστικά την πρακτική της Υψηλής Επιτήρησης στη δημιουργία υποθέσεων με την πάροδο του χρόνου.

Φαίνεται ξεκάθαρο ότι ο σκοπός που το κρατικό - πολιτειακό σύστημα επιδιώκει, μέσω της εξουσίας της δικαστικής αστυνομίας με δίκες, καταδίκες για τρομοκρατία και επιβολή ενός καθεστώτος εκμηδένισης όπως το 41 bis, της εξάλειψης όσο και της απομόνωσης του εχθρού του είναι η δεδηλωμένη τάξη, όπως μας δείχνει και η κατάσταση των επαναστατών/τριας κομμουνιστών/ριας Nadia Lioce, Roberto Morandi και Marco Mezzasalma που αντιστέκονται με υποδειγματική αξιοπρέπεια για 17 χρόνια στο σκοτάδι του 41 bis. Όλα αυτά μας υπενθυμίζουν έντονα πως η μάχη του Alfredo πρέπει, επίσης, να

υποστηριχθεί και για αυτούς/ές. Όλα αυτά, εφόσον είναι μέρος της εγγενούς ύπαρξης του συστήματος της δικαστικής αστυνομίας και του δικαίου της, δεν μπορούν να προεκταθούν από μια ευρύτερη ομιλία σε διαλεκτική αντίθεση, του κράτους ενάντια στην επαναστατική πάλη, του αναρχικού εναντίον του παγκόσμιου κεφαλαιοκρατικού συστήματος που περιλαμβάνει τη χρήση του 41 bis ως όργανο εξαναγκασμού και εκβιασμού της μετάνοιας, όταν δεν υπάρχουν στοιχεία ντόμινο μέσω των οποίων μπορούμε να ανακτήσουμε την ατομικότητα και τις επαναστατικές ενέργειες, γιατί ακριβώς είναι μια θέληση δική μας, επαναστατική, η οποία ξεπερνά το γρήγορο και αποπροσανατολιστικό της αναμονής. Μια βούληση που έχει την αποφασιστικότητα και την αισιόδοξη έπαρση να μεταμορφώνει την πραγματικότητα, διατηρώντας αναλλοίωτη την αναρχική μηδενιστική ένταση στην οποία πιστεύουμε, παρά το γεγονός ότι δεν έχουμε αφήσει ποτέ στην άκρη την ιδέα της κοινωνικής επανάστασης, ότι αυτός ο κόσμος, ως έχει σήμερα, πρέπει να κατεδαφιστεί.

Δεν είναι τυχαίο ότι με αυτούς τους όρους διατυπώνονται πλήρως και οι κατηγορίες για υποκίνηση που δημιουργήθηκαν τα τελευταία χρόνια εναντίον του "Αναρχικού Μαύρου Σταυρού" και του "RadioAzione"· η επιχείρηση Sibilla εναντίον της αναρχικής εφημερίδας "Vetriolo" και της δημοσίευσης της συνέντευξης του Alfredo Cospito "Ποια διεθνής;". Με αυτή την έννοια, μάλιστα, μπορούμε να πούμε ότι αυτό που έχει γίνει τα τελευταία χρόνια με τις εκδόσεις μας συνεχίζει να είναι ανεκτίμητης αξίας επειδή επιτρέπει, στο σήμερα, στους /ις αναρχικούς/ές να ανακτήσουν την κατοχή των ιδεών τους, να τους δώσουν χώρο, με το θράσος του πάντα αμετάβλητου, με την ίδια τάση για δράση στην σφαίρα της επαναστατικής συνειδητοποίησης, χτίζοντας τη Διεθνή.

**Έξω ο Alfredo από το 41bis!
Ενάντια στη χρήση του 41 bis σε επαναστάτες/τριες
κρατούμενους/ες! Πάντα για την αναρχία.**

Κλείνω αυτό το γραπτό εκμεταλλευόμενος την ευκαιρία να στείλω τους πιο ειλικρινείς και θερμούς χαιρετισμούς μου στους υποστηρικτές αυτής της πρωτοβουλίας, σε όλους/ες τους/ις συντρόφους/ισσες στην Ελλάδα που συνεχίζουν να αγωνίζονται εδώ και χρόνια μέσα και έξω από τις φυλακές, ελπίζοντας ότι η πρωτοβουλία θα εξελιχθεί και πέρα από τις πιο αισιόδοξες προσδοκίες και ότι αποτελεί ερέθισμα για περαιτέρω βελτίωση των συζητήσεων, οπλίζοντας αυτή την ανάγκη για ελευθερία που μας διακρίνει.

**Omar Nioi,
17/12/2022,
Σαρδηνία**